

Hvad er Disability Tech? Og hvordan forholder handicaporganisationerne og brugerne sig til det?

April, 2025

Indholdsfortegnelse

Executive summary	3
Desk research	8
Survey	30
Deltagernes input fra Innovationstopmødet 2025	48

Executive summary

“

Disability tech betegner digitale teknologiske løsninger, der udvikles med det formål at styrke mennesker med handicap i deres hverdag og øge mulighederne for deltagelse i samfundet.

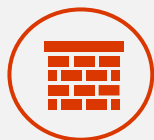

Hovedindsigter fra undersøgelsen blandt danske handicaporganisationer

1 Potentialer

59% af handicaporganisationer oplever, at deres medlemmer efterspørger teknologiske løsninger, der kan støtte dem i hverdagen. Teknologierne vurderes til at have et stort inklusionspotentialer

2 Barrierer

Men 70% beretter, at manglende kompetencer og viden er de største barrierer blandt brugerne for brugen af nye teknologier

3 Støtte

Og blot 13% vurderer, at kommunerne er en tilstrækkelig støtte til at tilgængeliggøre teknologier, der kan støtte deres medlemmer

4 Samarbejder

I stedet samarbejder 52% af handicaporganisationer primært med etablerede teknologivirksomheder & uddannelses- og forskningsinstitutioner om teknologiudviklingen

Anbefalinger til videre arbejde

På baggrund af undersøgelsens resultater er det tydeligt, at der er **behov for mere viden om brugernes oplevelser med Disability Tech**, samt hvordan deres viden og kompetencer på området kan opkvalificeres.

På trods af et øget fokus på at udvikle teknologier til mennesker med funktionsnedsættelser, er **brugervenlige løsninger stadig efterspurgt af målgruppen**. Der er behov for at skabe en platform for udviklere og brugere, hvor målgruppens behov er i centrum af udviklingen af nye teknologier.

Kommunerne fremhæves som én af de primære barrierer for udbredelsen af Disability Tech. Der er behov for mere viden om de **kommunale og lovgivningsmæssige muligheder og potentialer** for, at udbredelsen af de teknologiske løsninger til målgruppen bliver mere **fleksibel**. I den forbindelse kunne kommunalt-etablerede forsøgscentre, hvor udviklere, brugere og kommunen mødes og tester nye teknologier være et oplagt startskud.

Aktørerne bag Disability Tech Denmark

I februar 2024 satte en alliance af organisationer dagsordenen med potentialet i teknologi og AI for mennesker med handicap og særlige behov, da de samlede borgere, virksomheder, forskere og organisationer. Det skete til Innovationstopmødet med 200 deltagere fra erhvervsliv, interesseorganisationer, civilsamfundet og fonde. I 2025 gentog de succesen på Københavns rådhus – denne gang for mere end 300 deltagere.

Sammen har organisationerne i kølvandet skabt Disability Tech Denmark som et initiativ, der fokuserer på at udnytte AI og nye digitale løsninger til fordel for mennesker med handicap. Det dækker et underserviceret område og en udækket position i økosystemet, som endnu ikke har slået hul på de strukturelle barrierer, der begrænser adgang til teknologi, arbejdsmarkedet og sociale fællesskaber for personer med handicap.

Organisationerne udgør sammen en stærk koalition af aktører fra erhvervsliv, forskning, civilsamfund og handicaporganisationer, der arbejder for at sikre, at teknologi bliver en katalysator for inklusion og lige muligheder.

Den følgende analyse udgør det første spadestik i vidensarbejdet for at realisere den ovenstående vision for Disability Tech Denmark.

ADD algoritmer
data &
demokrati

 Deltagelse for alle
Videnscenter
om handicap

 **DANSKE
IVÆRKSÆTTERE**

mandagmorgen
TÆNKETANKEN

DH
DANSKE HANDICAPORGANISATIONER

SOCIALPÆDAGOGERNE

IT-UNIVERSITETET I KØBENHAVN

 **HEALTH TECH HUB
COPENHAGEN**

DANISHCARE
Branchen for hjælpemidler og velfærdsteknologi

DTU Skylab

 **TEKNOLOGISK
INSTITUT**

Hvad er disability Tech?

Definition af *Disability Tech*

Disability tech betegner digitale teknologiske løsninger, der udvikles med det formål at styrke mennesker med handicap i deres hverdag og øge mulighederne for deltagelse i samfundet.

Centralt for *disability tech* er en ambition om, at målgruppen involveres i alle faser fra udvikling til implementering og opfølgning, samt en systemisk forståelse af, at teknologierne skal integreres i et eksisterende økosystem af organisatorisk infrastruktur, interventioner, støtteordninger, uddannelse, og policy for at skabe reel inklusion.

I det følgende sammenlignes *disability tech* med etablerede begreber som *velfærdsteknologi* og *teknologiske hjælpe-midler* på parametrene Individ vs. samfund, Målgruppe, Brugerinvolvering, Typen af teknologier og Succeskriterier.

Typen af teknologier

Velfærdsteknologi: Velfærdsteknologi omfatter både low-tech hjælpemidler som toilet- og badestole, men også informations- og kommunikationsteknologier som fx telemedicin, robotstøvsugere, automatiserede alarmsystemer som falddektorer og GPS-sporing af personer med demens (Ministry of Government Administration, Reform and Church Affairs, 2013). Et kendetegn ved teknologierne er, at de ofte kan effektivisere serviceleveringen, skabe tryghed og/eller aflaste personalet (Aaen, 2021).

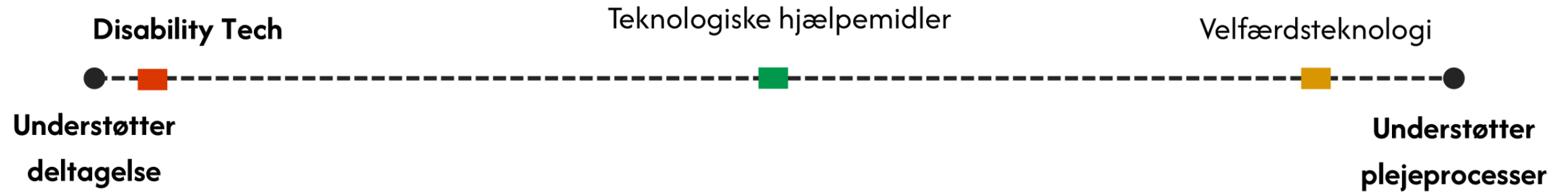
Teknologiske hjælpemidler: Teknologiske hjælpemidler omfatter både low-tech hjælpemidler som briller, proteser, blindestokke, men også kørestole og høreapparater samt mere high-tech hjælpemidler som fx stemmegenkendelse og software til tidsstyring. Et fællestræk ved teknologiske hjælpemidler er, at de kompenserer for et funktionstab (Social- og Boligstyrelsen) (Margot-Cattin et al., 2024).

Disability Tech: Eksempler på Disability Tech omfatter primært digitale teknologier som fx appen BeMyEyes, læse- og skriveværktøjet Cliarly, AI-baserede assistenter, smart home løsninger og gaming-teknologi. Kendetegnende for Disability Tech er, at digitale løsninger enten er udviklet af eller i samarbejde med brugere eller kan målrettes brugernes specifikke behov samt at de øger mennesker med handicaps deltagelsesmuligheder.

Typen af teknologier

Typen af teknologier

Brugerinvolvering

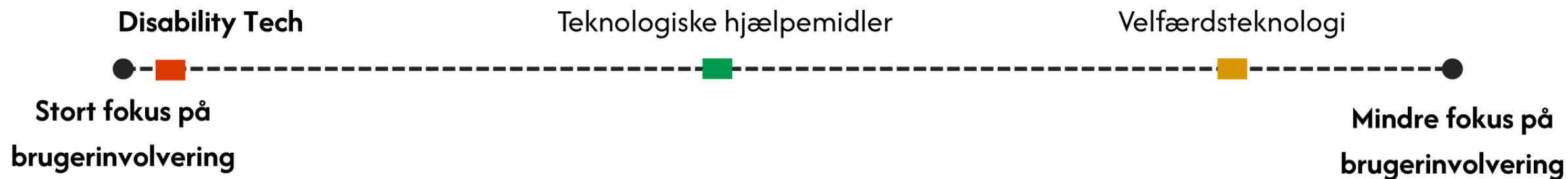
Velfærdsteknologi: De samfundsmæssige og systemiske aspekter fylder meget i det velfærdsteknologiske fokus på leverancen af velfærdsydelser. I litteraturen er der en del fokus på medarbejdervinklen i implementeringsprocessen. Flere studier og undersøgelser peger dog både på manglende inddragelse af brugere og medarbejdere i udviklings-, indkøbs-, implementerings- og opfølgingsprocesser som en barriere for indfrielsen af teknologiernes potentiale (Baudin & Layton, 2023) (Danish.Care & Teknologisk Institut, 2023) (KL, 2017) (Ranada & Lidström, 2019).

Teknologiske hjælpemidler: Personer med handicap og deres familier står i centrum af WHO's GATE (Global Cooperation on Assistive Technology) 5P framework, som bruges til at evaluere landes arbejde med hjælpemidler. Jf. frameworket bør målgruppen selv stå i centrum af både design-, produktudviklings-, indkøbs-, implementerings- og opfølgingsfasen for at behov, mål og miljømæssige krav

mødes bedst (Alves et al., 2025). På trods af dette påpeger flere studier at mangel på brugerinvolvering i forskellige faser udgør væsentlige barrierer for at realisere hjælpemidlernes potentiale (Howard et al., 2020) (Baudin & Layton, 2023) (Balasubramanian et al., 2021) (Wohofsky et al., 2022)

Disability Tech: Involvering af personer med handicap, pårørende og praktikere i alle ovennævnte faser er centralt i disability tech. Teknologi som AI muliggør en øget tilpasning til brugernes præferencer og behov, hvilket kræver målgruppens involvering for at udnytte teknologiens potentiale (Iannone & Giansanti, 2024). I forlængelse af ovennævnte viser forskning desuden, at støtteforanstaltninger som organisatorisk infrastruktur, skræddersyede interventioner til at understøtte brugen af teknologier, træningsforløb og uddannelse samt individuel IT support er centrale faktorer for at øge forståelsen for teknologiernes potentiale, brugbarhed og brugernes evne til at tage nye teknologier i brug (Baudin & Layton, 2023) (Balasubramanian et al., 2021).

Brugerinvolvering

Succeskriterier

Velfærdsteknologi: Ifølge Lassen & Thygesen (2023) har Danmark på kommunalt niveau generelt anvendt tre bundlinjer ved evaluering af velfærdsteknologi, nemlig 1) arbejdsmiljøet hos medarbejderne, 2) livskvaliteten hos borgerne og 3) den ressourcemæssige anvendelse. Teknologiske hjælpemidler i et velfærdsleveranceperspektiv evalueres ofte på reducerede omkostninger, tidsforbrug, plejeomkostninger, arbejdskraft og ressourcer (Brandt et al., 2020) (Albala et al., 2021) (Nordens Velfærdscenter).

Teknologiske hjælpemidler: For teknologiske hjælpemidler er succeskriteriet primært øget funktionsevne og selv-hjulpenhed i relation til basale og instrumentelle aktiviteter. Kan brugeren gå bedre? Kan brugeren udføre en aktivitet uden hjælp? Forskning viser, at teknologiske hjælpemidler primært evalueres på, hvor godt de kompenserer for individets funktionstab, i nogen grad på forbedret sundhed og livskvalitet, og kun i mindre grad på øget deltagelse i samfundet (Borgnis et al., 2023) (Alanazi et al., 2024).

Disability Tech: Succeskriterierne for Disability Tech er øget livskvalitet, øget deltagelse i samfundets fællesskaber som fx skole, uddannelse, arbejde og fritidsfællesskaber. Der er samtidig et centralt mål om, at brugerne er involverede i relevante faser fra design til opfølgning. Hvis ovenstående kriterier opfyldes forventes det desuden, at effekten er øget empowerment og en positiv økonomisk effekt for målgruppen og samfundet. En survey foretaget af Disability Tech Denmark 2025 viser, at handicaporganisationernes medlemmer i høj grad ser, at teknologiske løsninger rummer et potentiale i at støtte deltagelse i online fællesskaber, arbejdsliv, fritidslivsaktiviteter samt i uddannelses- og skole-sammenhæng (ADD - Algoritmer, Data og Demokrati, 2025).

Succeskriterier

Individ vs. samfund

Velfærdsteknologi: I Skandinavien bruges *velfærdsteknologi* om teknologi i social- og sundhedssektoren med et system- eller procesperspektiv. Social- og Boligstyrelsen definerer velfærdsteknologi som *teknologi, der anvendes i en proces, som tilrettelægges specifikt med det formål at understøtte den offentlige sektors leverance af velfærdsydelser til mennesker med funktionsevnededsættelse* (Social- og Boligstyrelsen).

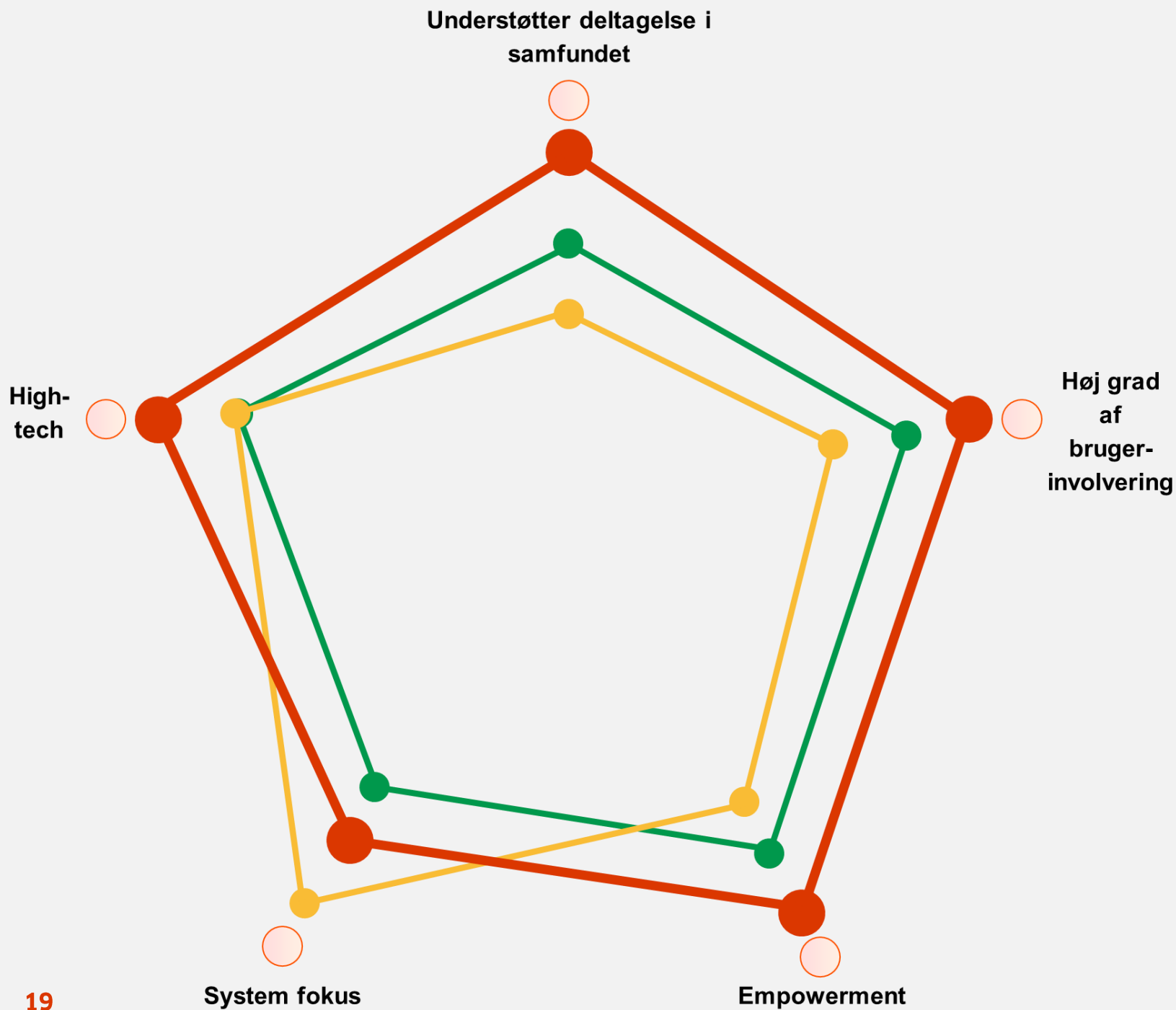
Hasselblad (2019) påpeger, at "velfærdsteknologi" faktisk anvendes i to betydninger: en bred og en snæver. Den brede omfatter de samfundsmæssige aspekter ved teknologier i velfærden (fx demografiske udfordringer på ældreområdet). Den snævre retter sig mod sårbare grupper og fokuserer på teknologi, der forbedrer livskvaliteten for disse borgere. Aarhus Kommune (2023) definerer velfærdsteknologi som *teknologier, der kan forbedre eller erstatte en offentlig service*. Uanset er samfundsperspektivet centralt, når man taler om velfærdsteknologi.

Teknologiske hjælpemidler: Samme teknologi kan betragtes som et hjælpemiddel for borgeren og som velfærdsteknologi i en kommunal serviceleverance. I praksis overlapper de to domæner ofte. Socialstyrelsen påpeger, at velfærdsteknologi ikke er synonymt med hjælpemidler – forskellen ligger i perspektivet: Velfærdsteknologi har et proces- og leveranceperspektiv, og hjælpemidler har et individuelt funktionsevneperspektiv (Social- og Boligstyrelsen). WHO definerer teknologiske hjælpemidler som produkter og services, der øger personer med handicaps funktionsevne, selvstændighed og fremmer trivsel (Margot-Cattin et al., 2024).

Disability Tech: *Disability Tech* er ikke et etableret begreb i forskningssammenhæng, men bruges i innovationsmiljøer tit om teknologier der drives af og for personer med handicap for at øge deres deltagelse i samfundet. Fx nævnes, at brugere og pårørende historisk har drevet udviklingen af innovationer som stemme-til-tekst teknologier og lydbøger (Remarkable) (Financial Times, 2017). Disability Tech har et stærkt fokus på, hvordan løsninger indgår i eksisterende økosystemer, hvorfor begrebet placeres i midten af individ-samfund skalaen.

Individ vs. samfund

- **Disability Tech**
- **Velfærds-teknologi**
- **Teknologiske hjælpemidler**

Eksempler på Disability Tech

I det følgende beskrives udvalgte teknologier, som, på baggrund af ovenstående definition, kan klassificeres som eksempler på Disability Tech.

BEMYEYES

Med BeMyEyes kan personer med syns-handicap få beskrevet omgivelserne af frivillige og via AI. Appen er skabt af en person i målgruppen og med involvering af andre i målgruppen. Ifølge brugere har appen understøttet nye sociale relationer, fritidsinteresser, arbejdsliv og uddannelse.

CLIARLY

Cliarly støtter personer med ordblindhed i at læse og skrive vha. AI. Appen er skabt af en person med ordblindhed. Brugere beskriver, at appen støtter dem i skole-, uddannelses- og arbejdssammenhæng.

TIIMO

Tiimo hjælper neurodivergente med at strukturere hverdagen vha. visuelle tidslinjer, opgavelister og planer. Tiimo er udviklet af personer i målgruppen og med involvering af andre i målgruppen. Ifølge brugere støtter appen dem bl.a. med at strukturere arbejde og fritidsinteresser.

GAZEDRIVER

Øjenstyringsteknologi uden skærm, som lader personer med bevægelseshandicap styre deres kørestol og bruge deres øjne som mus til at betjene digitale enheder. Udviklet af pårørende med stort fokus på selvstændighed, frihed og øget deltagelse

MOBILIZEME

Digitale struktur- og mestringsværktøjer til personer med autisme og ADHD. Udviklet af pårørende. Fokus på bruger- og praktiker-involvering, selvstændighed og livskvalitet.

KHORA

Khoras VR løsninger bruges blandet andet til træning og mestring af sociale situationer for henholdsvis personer med cerebral parese og social angst. Der er fokus på at tilpasse løsningen specifikt til brugeres behov.

INNOVAID

Innovaid's Happy Rehab løsning er et støttesystem til genoptræning, der bruger motiverende gaming features. Øger deltagelsesmuligheder ifølge brugere.

OBITAL

Øjenstyret tekst-til-stemme værktøj til personer med bevægeshandicap. Gør det let at styre digitale enheder. Udviklet med fokus på inklusion og universelt design.

CLEX

Clex er en AI-baseret ikon-til-tekst løsning til personer med skriveudfordringer. Pt. målrettet praktikere, men er i dialog med mennesker med handicap.

AABENTOFT

Udvikler bl.a. løsninger der gør det lettere at betjene digitale enheder, fx Playstation interface til kørestolsbrugere til gaming. Fokus på livskvalitet og selvstændighed.

UNWIRED THINGS

Tilgængelige produkter til personer med synshandicap, som gør det let at styre digitale enheder i hjemmet med henblik på at øge selvstændighed og deltagelse.

AATE VR

AATE VR udvikler bl.a. vejtræknings- og afslapningsteknologi til børn med ADHD. De har et stort fokus på inkluderende designprocesser og brugerinvolvering.

HEKA VR

HekaVR har en brugercentreret tilgang, der lader personer med skizofreni håndtere hallucinationer ved at møde en avatar, de beskriver. Det giver øget frihed og kontrol.

NAVIBLIND

Digitalt navigationsværktøj til blinde og svagsynede, som er udviklet med og testet af målgruppen med fokus på selvstændighed og øget deltagelse.

TUBUS

Med TubusOne kan personer med nedsat mobilitet navigere på digitale enheder. Brugere beskriver, at løsningen støtter dem i både uddannelses- og arbejdsliv.

HOOSET

Hoosets SaaS-løsning gør virksomheders digitale løsninger mere tilgængelige for mennesker med handicap og andre målgrupper.

Barrierer for implementering

I det følgende beskrives 8 barrierer, som forskningslitteratur og aktører på området har identificeret i forhold til implementeringen af primært velfærdsteknologi og teknologiske hjælpemidler.

Implementering i praksis

Implementering i praksis beskrives ofte som den største barriere, da følgende elementer undervurderes i processen: Ressourcebehov, ledelsesfokus, tidsomfang, koordinationsgrad mellem fagligheder samt kompleksiteten i at forstå brugerens behov (DHF, 2024) (Danish.Care & Teknologisk Institut, 2023) (KL, 2017).

Økonomi

Kommunernes økonomiske rammer, finansiering og omkostninger er vigtige barrierer (DHF, 2024) (Danish.Care & Teknologisk Institut, 2023). Fx anlægs-, investerings- og vedligeholdelsesudgifter til TDU-faciliteter (ATV, 2022), budget-bindinger og uddannelsesressourcer (KL, 2017) (Dansk Erhverv, 2022). Mangel på støtteordninger (fx fritvalg) med fokus på den enkeltes brug af teknologi.

Manglende brugerinvolvering

Manglende involvering af mennesker med handicap, pårørende og plejepersonale i udviklings-, indkøbs-, implementerings- og opfølgingsprocesser er barrierer for at ramme brugerbehov, øge brug af teknologi, skabe tillid, sikre brugervenlighed og opbakning hos pårørende og plejepersonale (Baudin & Layton, 2023) (Ranada & Lidström, 2019) (Howard et al., 2022)

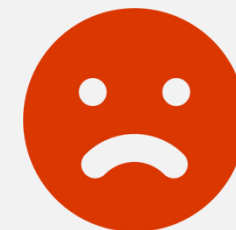
Manglende oplæring og viden

Manglende opkvalificering og uddannelse i brug af teknologier er centrale barrierer for brugere, pårørende og medarbejdere. Typen af teknologi, viden om teknologi, supportmuligheder, netværk og opdatering af kompetencer påvirker brugen af teknologi (ADD - Algoritmer, Data & Demokrati et al., 2025) (Howard et al., 2022) (Ranada & Lidström, 2019) (Jamwal, 2022).

Brugermodstand

Manglende brugeraccept hos medarbejdere, pårørende og mennesker med handicap fremhæves som en væsentlig barriere. Dette kan skyldes teknologi-skepticisme, dårlige oplevelser, manglende tro på værdien, brugervenlighed, oplevede kompetencer, manglende involvering og frygt for at ens arbejde erstattes (Balasubramanian et al., 2021) (Howard et al., 2022) (KL, 2017)

Manglende ledelsesfokus

Manglende fokus på implementeringen af teknologi hos mellemedere og driftsledere udgør en barriere. Implementeringen af teknologi nedprioriteres blandt andre opgaver, formålet med teknologien og dens nytte står ikke altid klart, der mangler allokering af ressourcer og evaluering af implementeringsprocessen (Pedersen et al., 2020) (Poulsen et al., 2024) (KL, 2017).

Indkøbs- og visitationsbarrierer

Budgetmæssige bindinger kan forhindre langsigtede investeringer i de teknologier der måske bedst kan hjælpe brugeren (DHF, 2024) (Dansk Erhverv, 2022). Langvarige bevillingsforløb, silotænkning, kommunale forskelle samt at velfærdsteknologier ikke er indskrevet i kvalitetsstandarder komplicerer visitationen (KL, 2017) (Danish.Care & Teknologisk Institut, 2023).

Manglende forskning

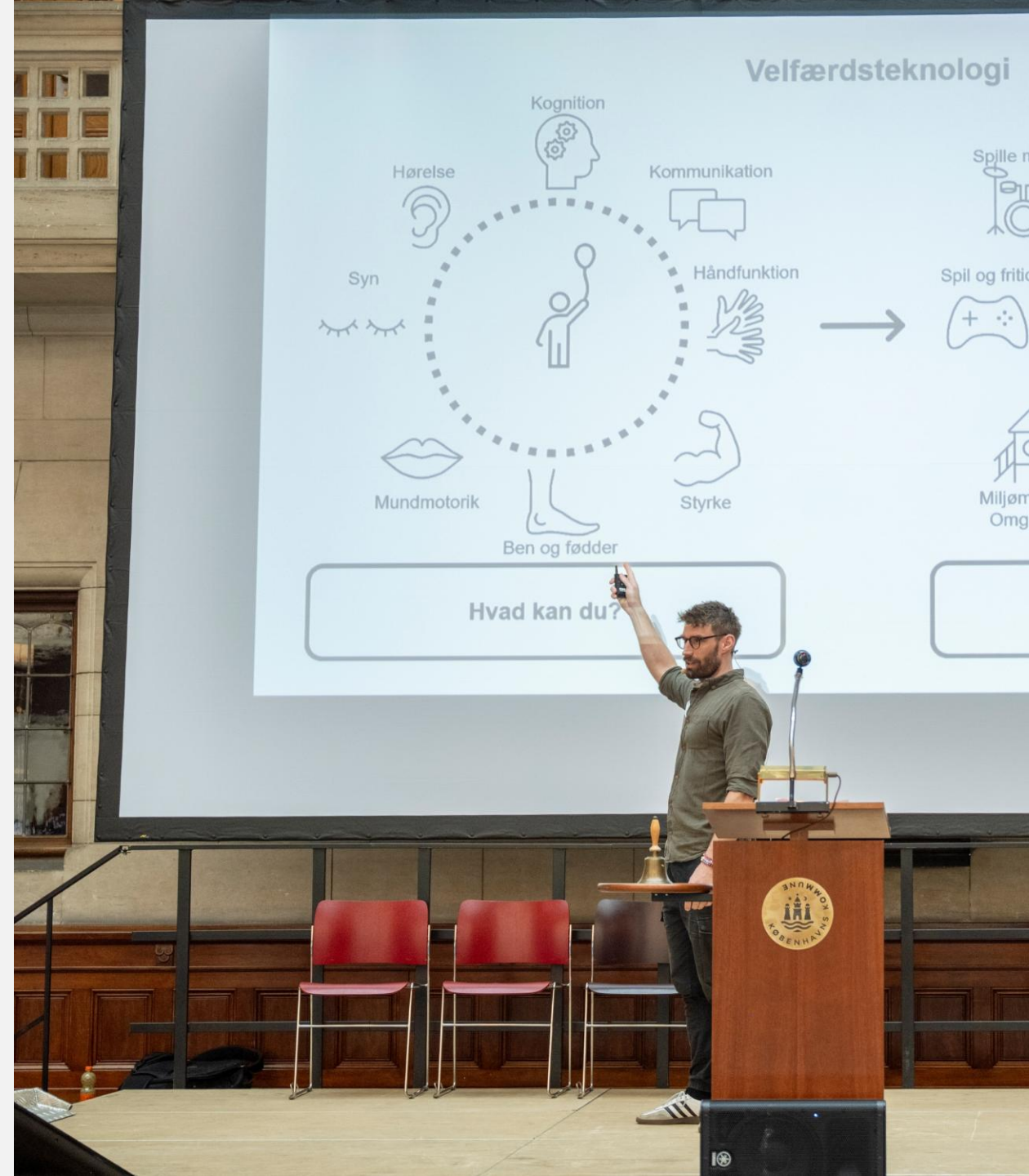
Flere metastudier peger på, at der er mangel på forskning i effektive implementeringsprocesser, om implementeringen skaber øget deltagelse for brugeren, om dele af processerne er vigtigere end andre, best practices og forskellige implementeringsmodeller (Alves et al., 2025) (Brandt et al., 2020) (Ranada & Lidström, 2019) (Styrelsen for Forskning og Innovation, 2018)

Hvordan forholder handicaporganisationerne sig til teknologiske løsninger for mennesker med funktionsnedsættelser?

Del 1: potentialer

Det følgende kapitel dykker ned i de oplevede potentialer, som handicaporganisationerne vurderer, at teknologiske løsninger for mennesker med handicap rummer.

Data & metode

Undersøgelsen er baseret på en digital survey, som er sendt ud til alle **Danske Handicaporganisationers 36 medlemsorganisationer**.

Dataen er indsamlet i perioden **februar-marts 2025**.

Datagrundlaget udgøres af **24 repræsentanter fra handicaporganisationerne**, som er en svarprocent på 66,5%. Dem der har besvaret er blandt andet Frivilligkonsulenter, Direktører, Landsforpersoner, Bestyrelsesmedlemmer og Afdelingsledere

Vi har frasorteret dem, som kun har besvaret den organisation, de kommer fra og ikke svaret yderligere derfra. Det efterlader os med et **n på 23-24**.

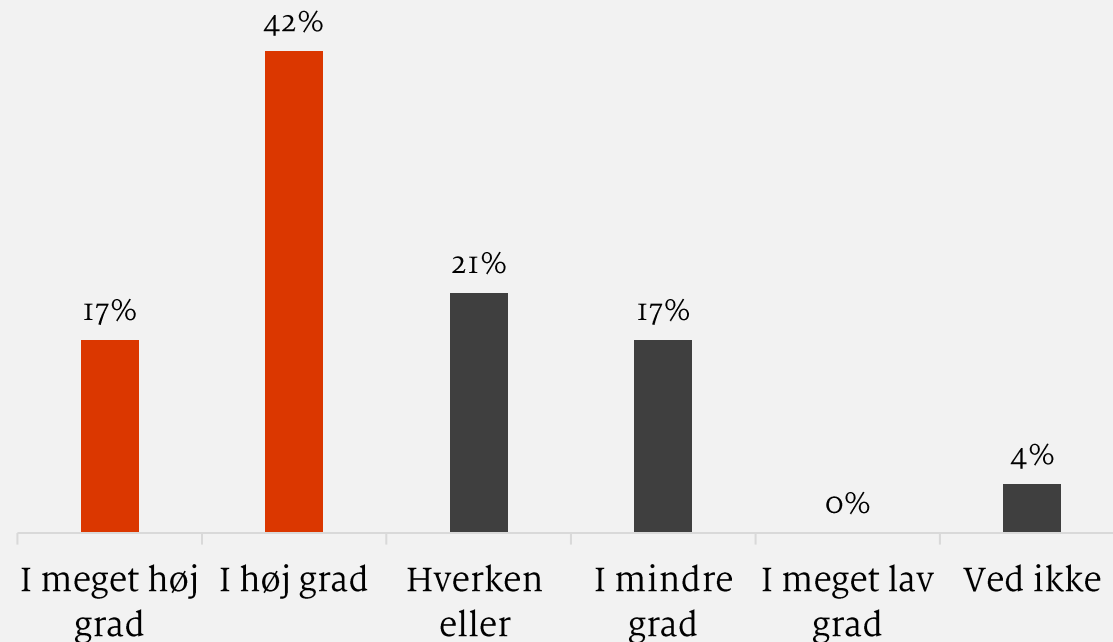
Vi har afrundet til nærmeste hele tal på alle grafer, hvorfor decimaler ikke vil fremgå. Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasorteret nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene.

De fleste handicaporganisationer oplever en efterspørgsel på teknologier til støtte i hverdagen

I hvor høj grad oplever du en efterspørgsel blandt jeres medlemmer på teknologiske løsninger, der kan være en støtte/hjælp i hverdagen?

n = 24

59%

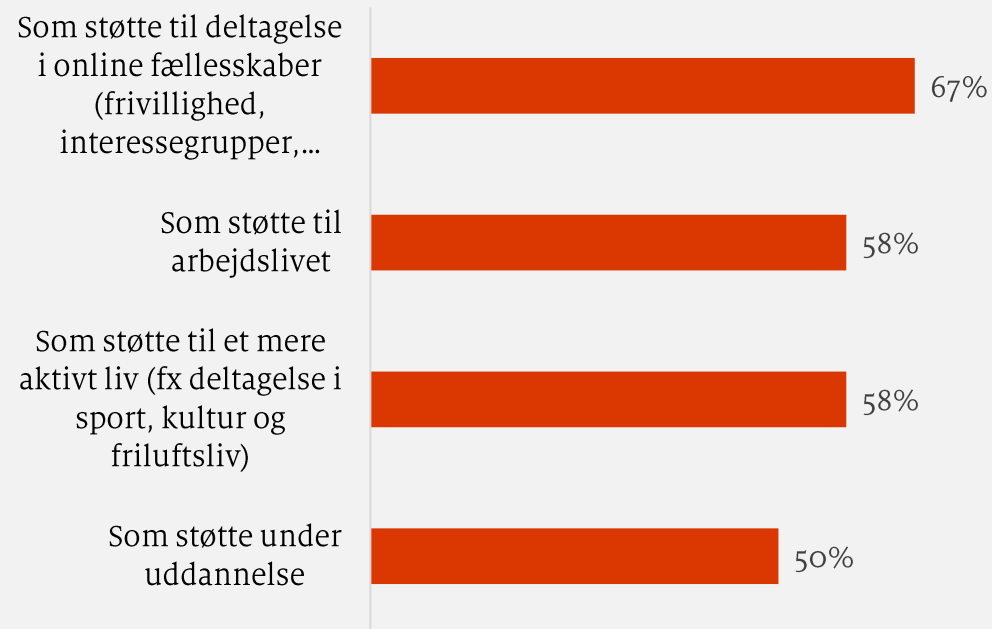
Af organisationerne oplever i høj eller meget høj grad, at deres medlemmer efterspørger teknologiske løsninger, der kan støtte dem i hverdagen. Det indikerer, at handicaporganisationerne oplever en konkret efterspørgsel på teknologier, der kan understøtte deres medlemmer.

Handicaporganisationers medlemmer oplever, at teknologiske løsninger særligt kan støtte dem i online fællesskaber, arbejdslivet og til et mere aktivt fritidsliv

Hvordan oplever jeres medlemmer, at teknologiske løsninger kan give dem støtte?

Vælg gerne flere svar

n = 24

67%

Af handicaporganisationerne oplever i særlig grad, at deres medlemmer ser et potentiale i, at teknologiske løsninger kan understøtte deltagelsen i online fællesskaber. De online fællesskaber kan være alt fra frivillige organisationer til interessegrupper og til gamingrelaterede fællesskaber. Teknologierne rummer altså et stort inklusionspotentiale for mennesker med funktionsnedsættelser.

Foruden dét ser medlemmerne et stort potentiale i at teknologi kan understøtte dem i arbejdslivet (58%), til et mere aktivt fritidsliv (58%) og under uddannelse (50%). Det indikerer, at medlemmerne ser et potentiale i teknologierne som et middel til at lave mere autonome, selvstændige liv.

Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasorteret nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Som støtte til struktur i hverdagen' (46%), 'Som støtte i skolen' (38%), 'Som støtte i jobsøgningen' (21%) og 'Andet' (8%).

“

Hvis personer med diabetes får adgang til sensorer, kan det give en frihed og en hjælp i hverdagen, som de ikke havde før.

(Anonym respondent)

“

Teknologi kan hjælpe med at give struktur og overblik i mange forskellige sammenhænge, som gør det muligt for vores medlemmer at deltage fx. i skole, beskæftigelse, fritid, sociale sammenhænge mm.

(Anonym respondent)

Fire tendenser der peger på, at hvad teknologier kan muliggør

1. Teknologi som støtte til selvstændighed og struktur i hverdagen. Mange besvarelser peger på, at teknologi kan hjælpe medlemmerne med at blive mere selvhjulpne. Det gælder især løsninger, der kan give struktur i hverdagen såsom digitale værktøjer til planlægning, kommunikation og navigation.

2. Bedre kommunikation. Der er en efterspørgsel efter teknologi, der kan forbedre kommunikationen for medlemmerne. Det er fx tale-til-tekst-værktøjer, bedre høreapparater samt digitale fællesskaber, der muliggør social interaktion for personer med begrænset mobilitet

3. Reduktion i kompleksitet. En generel udfordring der fremhæves er, at teknologi ofte forstås som kompleks og utilgængelig for medlemmerne. De efterlyser forenklede og mere intuitive løsninger, skræddersyet til individuelle behov.

4. Forbedret adgang til sundhedsmonitorering. Flere besvarelser nævner teknologiens potentiale til at forbedre sundhedsmonitorering – fx epilepsialarmer. De er et behov for, at sundhedssystemer bedre kan dele og tilgå data på tværs af regioner

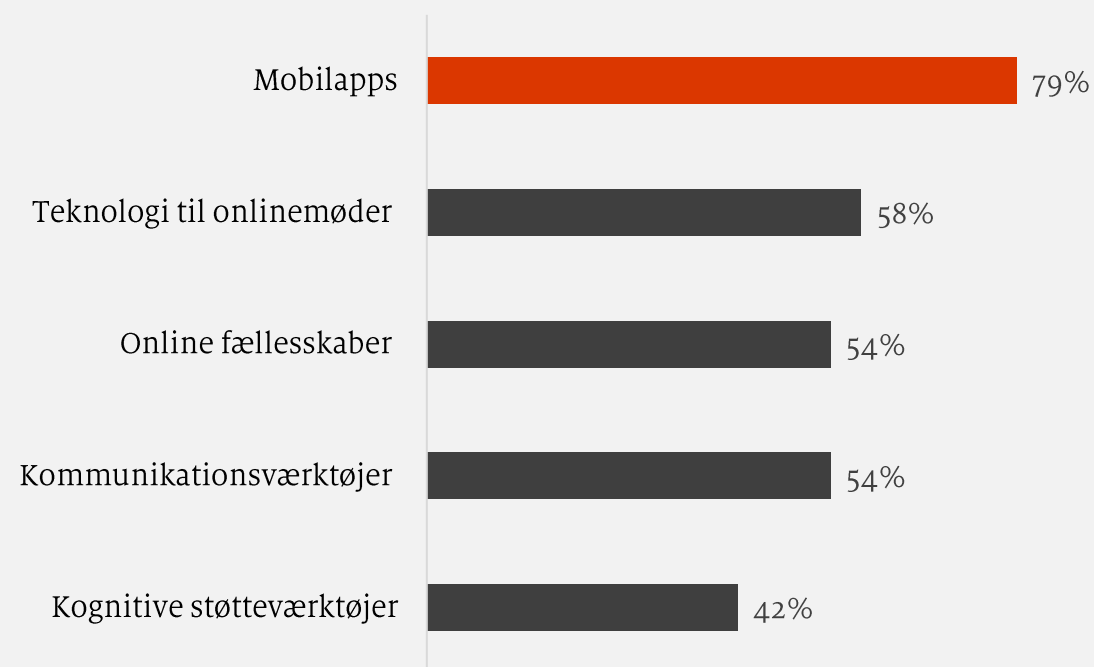
Er baseret på respondenternes åbne besvarelser til spørgsmålet "Hvilke særlige behov hos jeres medlemmer vurderer I, at nye teknologiske løsninger kan hjælpe med at imødekomme?"

Mobilapps vurderes til at være de mest relevante løsninger til brugerne

Hvilke typer af teknologiske løsninger vurderer du, er de mest relevante for jeres medlemmer?

Du kan vælge flere svar

n = 24

79%

Af handicaporganisationerne vurderer, at mobilapps er den type af teknologiske løsninger, som er den foretrukne blandt deres medlemmer. Det indikerer, at medlemmerne foretrækker løsninger, der kan integreres med de teknologiske midler, de allerede har til rådighed. Derudover forudsætter det også en hvis grad af brugervenlighed, når løsningen er integreret i deres mobiltelefoner.

Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasortet nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Kunstig intelligens' (38%), 'Hjælpemidler til mobilitet' (33%), 'Wearables' (29%), 'VR & AR' (13%) og 'Andet' (25%).

Del 2: barrierer

Det følgende kapitel dykker ned i de barrierer, som handicaporganisationerne oplever i forbindelse med udviklingen, udbredelsen og brugen af teknologiske løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser.

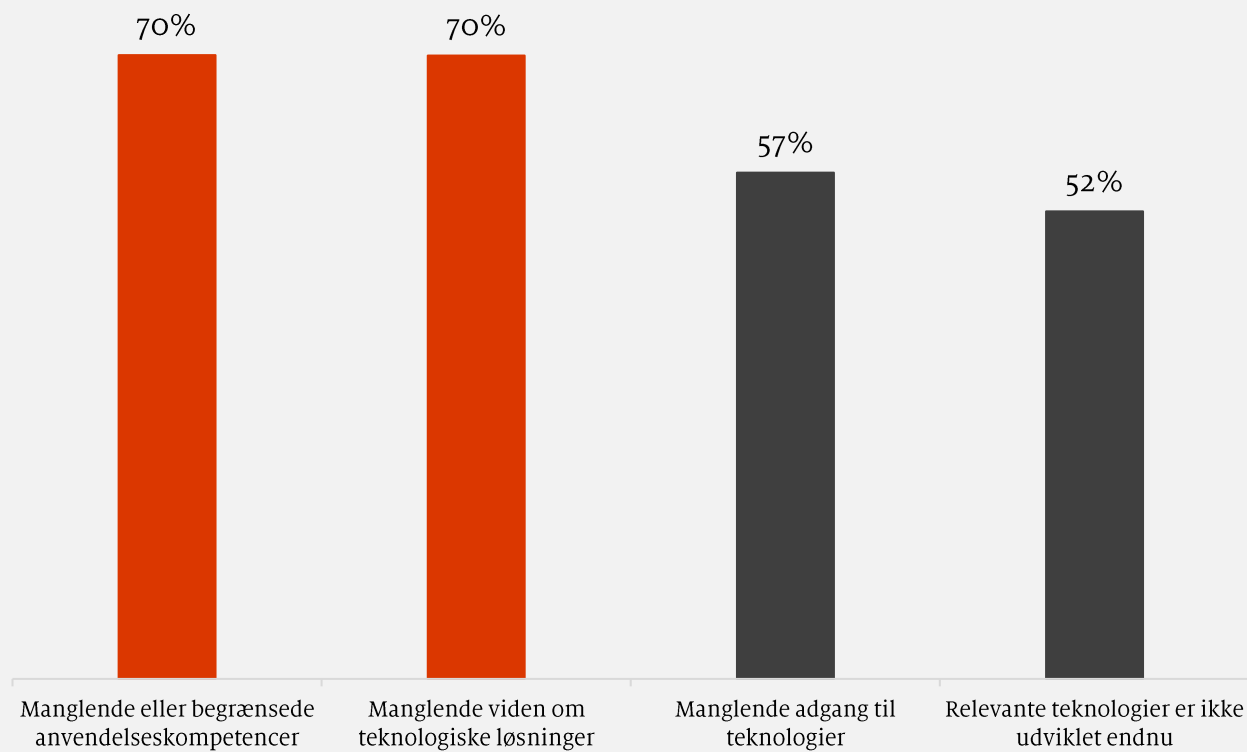

Manglende kompetencer og viden er de største barrierer for brugen af nye teknologier

Hvilke af følgende barrierer er mest udbredt blandt jeres medlemmer i forhold til brugen af teknologi?

Du kan vælge flere svar

n = 23

70%

Af handicaporganisationerne mener, at der særligt er to fremtrædende barrierer for deres medlemmers brug af teknologier: manglende kompetencer & manglende viden. De manglende eller begrænsede anvendelseskompetencer kan indikere, at løsningerne ikke opleves som brugervenlige for målgruppen. Omvendt kan den manglende viden om teknologiske løsninger indikere, at der er en manglende oversættelse mellem udviklerne og leverandørerne af teknologiske løsninger til brugerne.

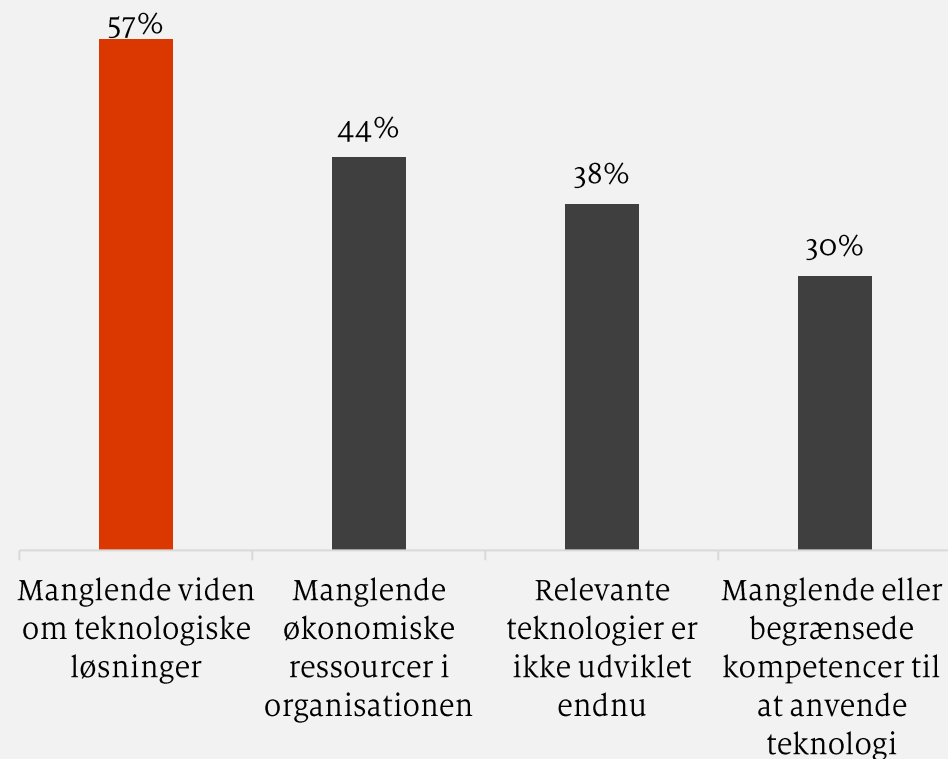
Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasortet nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Manglende tilgængelighed i teknologier' (48%), Medlemmets økonomiske begrænsninger' (35%), 'Skepsis overfor nye teknologier' (30%), 'Har ikke lyst til at dele personlig data' (26%) og 'Andet' (9%).

Manglende viden og økonomiske ressourcer er de største barrierer for handicaporganisationers medarbejdere for at anbefale brugen af teknologi til deres medlemmer

Hvilke af følgende barrierer er mest udbredt i din organisation og blandt medarbejdere i forhold til at anbefale brug af teknologi i dialogen med jeres medlemmer?

Du kan vælge flere svar

n = 23

57%

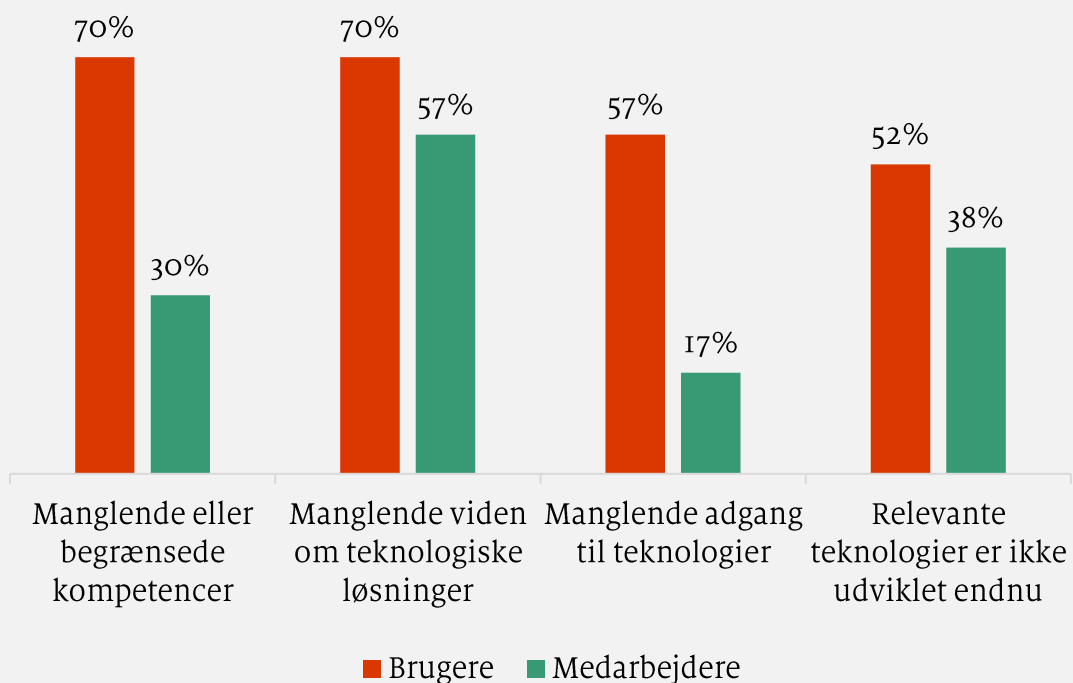
Af handicaporganisationerne oplever, at manglende viden om teknologiske løsninger er den største barriere i forhold til at anbefale brug af teknologi til deres medlemmer. Det indikerer, at der er et vidensbehov hos både handicaporganisationer og medlemmer om de eksisterende teknologiske muligheder, de kan tage i brug.

Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasorteret nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Manglende adgang til teknologier' (17%), 'Manglende tilgængelighed i teknologier' (17%), 'Har ikke lyst til at dele personlig data' (13%), 'Skepsis overfor nye teknologier' (4%) og 'Andet' (17%).

Der er betydeligt større barriere blandt brugerne end medarbejderne i handicaporganisationerne

Hvilke af følgende barriere er mest udbredt blandt jeres medlemmer/medarbejdere i forhold til brugen/anbefalingen af teknologi?
Du kan vælge flere svar

n = 23

Der er et mismatch mellem medlemmerne og medarbejderne i handicaporganisationernes oplevelser af barrierer i forhold til brug og anbefalingen af teknologier.

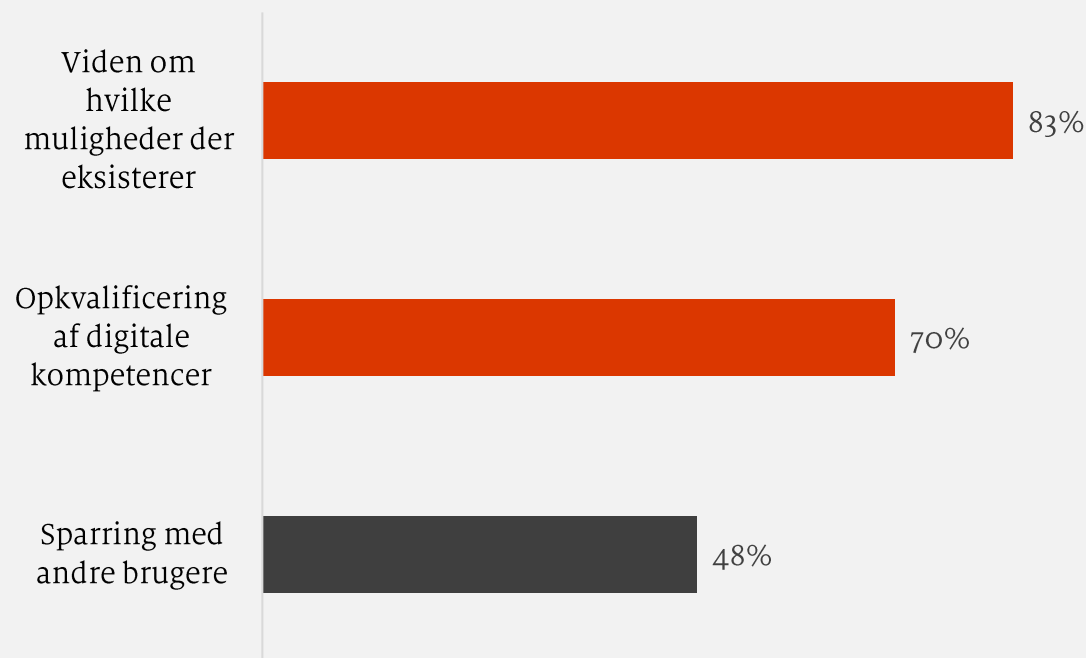
Det gælder især oplevelsen af manglende kompetencer (70% hos handicaporganisationerne mod 30% af medarbejderne) samt manglende adgang til teknologier (57% mod 17%). Det indikerer, at der kan være et potentiale i kompetenceoverførelse fra handicaporganisationerne til medlemmerne.

Udbredelsen af nye teknologier blandt mennesker med handicap kræver mere viden og opkvalificering af brugerne

Hvad skal der til, for at jeres medlemmer kan benytte eksisterende teknologier mere effektivt?

Du kan vælge flere svar

n = 23

83%

Af handicaporganisationerne beretter, at deres brugere har brug for mere viden om de eksisterende muligheder for at kunne benytte teknologi mere effektivt. Det indikerer, at der er et oplevet vidensbehov blandt medlemmerne om de teknologier, som kan understøtte deres behov.

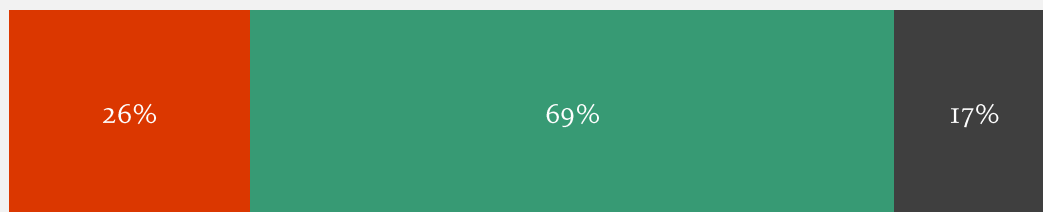
Foruden det vidensbehov opleves der også et behov for at opkvalificere medlemmernes digitale kompetencer, så de kan udnytte de eksisterende muligheder i højere grad

Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasorteret nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Teknisk support til brug' (44%), Økonomisk støtte til køb af hjælpemidler' (39%) og 'Andet' (13%).

Handicaporganisationerne vurderer, at deres medlemmer har et mellem digitalt kompetenceniveau

På en skala fra 0-10, hvor kompetent vurderer du, at jeres "gennemsnitlige" medlem er til at anvende teknologier i hverdagen?

n = 23

- Højt kompetenceniveau (8-10)
- Mellem kompetenceniveau (3-7)
- Lavt kompetenceniveau (0-2)

Note: Besvarelserne er blevet omkodet fra 11 til tre kategorier for at formidle mere meningsfulde kategorier. Over halvdelen af de mellem-kompetente ligger i den gruppe, der hedder 'øvre middel', da de har svaret 7.

69%

Af handicaporganisationerne vurderer, at deres medlemmer har et mellem digitalt kompetenceniveau. Det indikerer, at der er en solid base for medlemmerne at blive opkvalificeret fra til at kunne udnytte de eksisterende teknologiske muligheder i endnu højere grad.

Del 3: Samarbejder

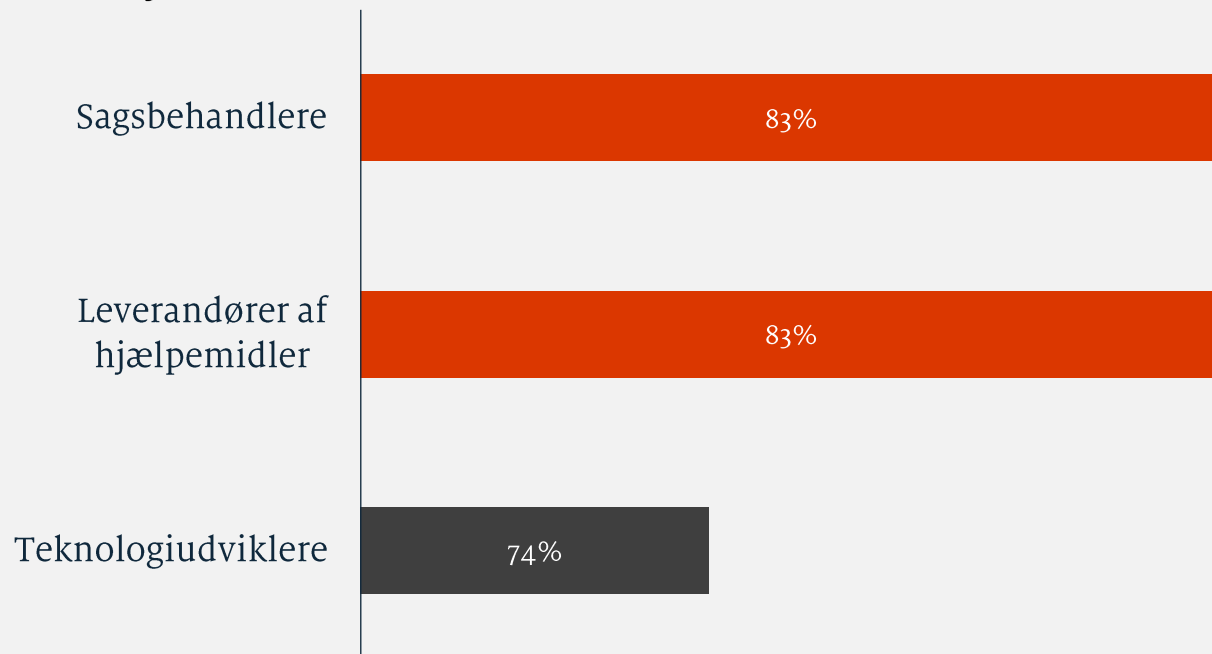
Det følgende kapitel dykker ned i handicaporganisationernes oplevelser af støtte og samarbejder i forbindelsen med udviklingen og udbredelsen af teknologiske løsninger for mennesker med handicap.

Sagsbehandlere og leverandører spiller den primære rolle for at sikre udbredelsen af teknologiske løsninger

Hvor vigtig en rolle spiller følgende aktører ifølge dig for at sikre, at teknologiske løsninger når ud til mennesker med funktionsnedsættelser?
1 er meget uvigtig, imens 5 er meget vigtige

n = 23

83%

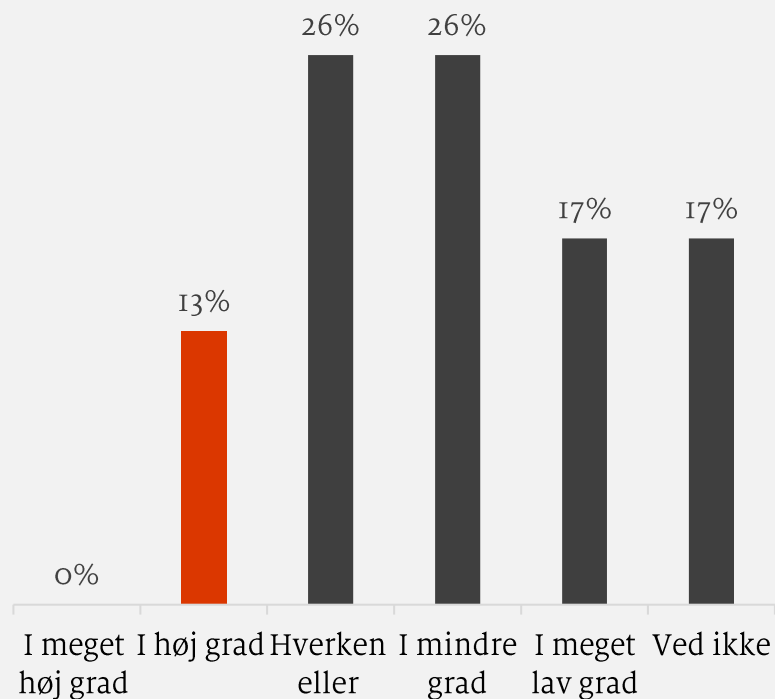
Af handicaporganisationerne mener, at sagsbehandlere fra offentlige institutioner såsom kommuner og styrelser samt leverandører af hjælpemiddel er de væsentligste spillere i udbredelsen af teknologiske løsninger til personer med funktionsnedsættelser.

Af formidlingsmæssige hensyn har vi også frasortet nogle svarkategorier i graferne og fokuseret på nøgletallene. I denne drejer det sig om 'Uddannelsesinstitutioner' (61%), 'Folketingspolitikere' (61%), 'Pårørende' (61%), 'Jobcentre' (57%), 'Støttepersoner' (57%), 'Kommunalpolitikere' (44%), 'Praktiserende læger' (39%), 'Socialpædagoger' og 'Arbejdsgivere' (35%).

Et fåtal af handicaporganisationerne vurderer, at kommunerne er en tilstrækkelig støtte

I hvor høj grad oplever du, at kommunen er med til at understøtte, at teknologier bliver tilgængelige for jeres medlemmer?

n = [23]

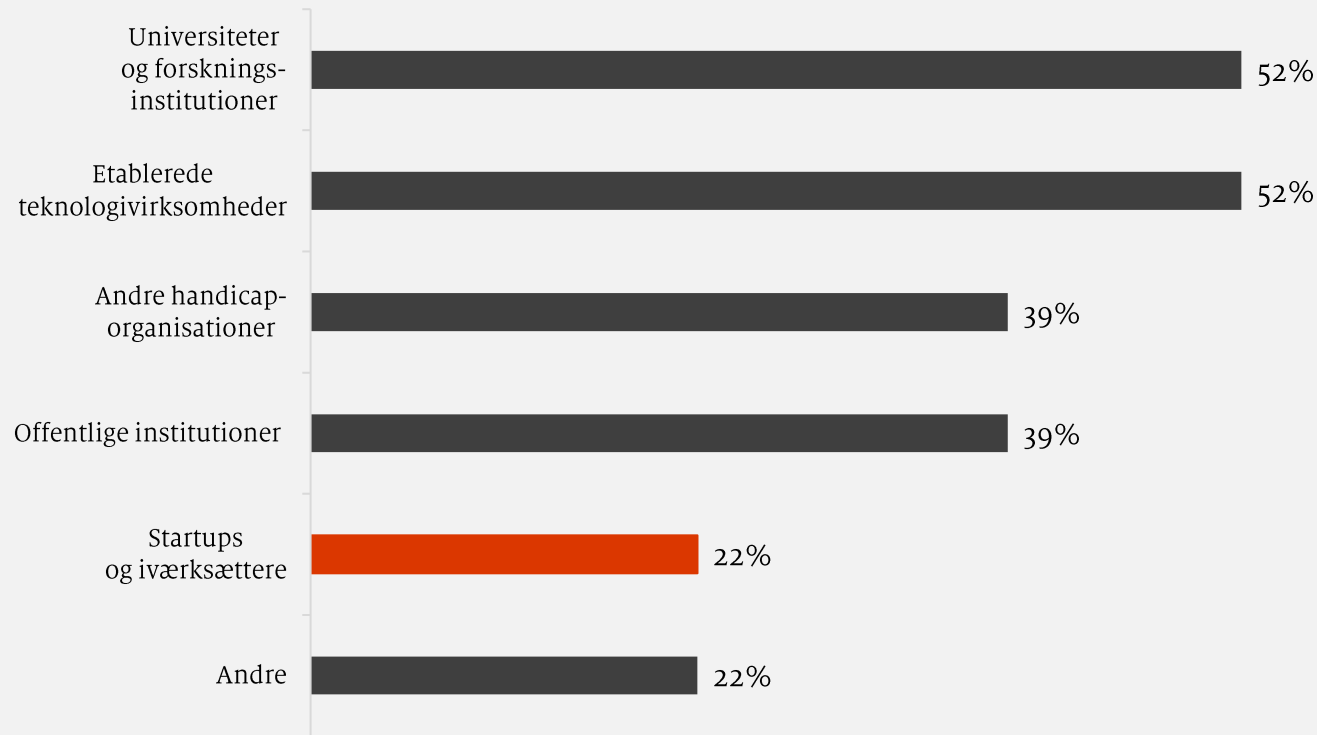
13%

Af de adspurgte handicaporganisationer vurderer, at kommunerne er en tilstrækkelig støtte til at tilgængeliggøre teknologier, der kan støtte deres medlemmer. Det er slående, da 83% af de adspurgte forventede, at sagsbehandlere skal være de væsentligste spillere i udbredelsen af teknologiske løsninger for mennesker med funktionsnedsættelser. Der hersker derfor et mismatch mellem oplevelser af- og forventninger til kommunernes støtte.

Et fåtal af handicaporganisationerne samarbejder med startups og iværksættere i udviklingen af produkter til deres medlemmer

Hvilke typer af organisationer samarbejder i allerede med nu ift. teknologiudvikling?
Du kan vælge flere svar

n = [23]

22%

Af de adspurgte handicaporganisationer samarbejder med startups og iværksættere i udviklingen af produkter til deres medlemmer. Det indikerer, at der er plads til flere og mere etablerede samarbejder, der skal sikre, at udviklingen af nye teknologier imødekommer brugernes behov.

Omvendt er der betydeligt større samarbejder med universiteter, forskningsinstitutioner og etablerede teknologivirksomheder (52%). Af 'andre' fremgår det primært, at de slet ikke samarbejder med nogen andre organisationer om teknologiudviklingen.

Indsigter fra Innovationstopmødet 2025

Den 4. april 2025 dannede Københavns Rådhus rammen om årets innovationstopmøde for godt 300 deltagere. Innovationstopmødet var et samlingspunkt for aktører, der ønsker et mere inkluderende og tilgængeligt samfund gennem teknologi og samarbejde.

Dagen bød på oplæg, workshops og debatter. Det følgende afsnit vil udlægge de hovedindsigter, som workshopsene blandt deltagerne bød på.

Workshoppen handlede om de barrierer, brugerne oplever i forbindelse med udviklingen, udbredelsen og brugen af teknologier for mennesker med funktionsnedsættelser. Til dét, skulle de udarbejde anbefalinger, der skal bryde de barrierer.

Omtrent 300 mennesker, heriblandt brugere, udviklere, forskere, repræsentanter fra industrier samt politiske aktører deltog i workshop-seancen.

#1 Barrierer

Først skulle deltagerne identificere de barrierer, som de oplevede bremser udbredelsen af teknologiske løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser. Særligt fem barrierer går igen blandt deltagerne.

1. Mangel på viden og teknologiforståelse

En gennemgående barriere er den manglende viden om de teknologiske muligheder blandt både brugere, medarbejdere og beslutningstagere.

Mange kender ikke til de konkrete teknologier, der allerede eksisterer, og hvordan de kan anvendes i praksis. Det gælder både i forhold til funktionalitet og relevans for forskellige typer af handicap. Manglende undervisning, opkvalificering og støtte i implementeringsfasen betyder, at teknologier ikke bliver taget i brug – eller bliver brugt forkert.

Samtidig opleves det, at målgruppen selv har svært ved at navigere i de teknologiske muligheder, hvilket forstærker uligheden i adgang og anvendelse.

2. (Data)etiske bekymringer

Der er en udbredt bekymring blandt både de deltagende brugere og fagpersoner om, at teknologi kan medføre til overvågning og reducere autonomi hos i forvejen udsatte borgere. Bekymringerne handler særligt om datasikkerhed, privatliv og AI-systemers beslutningskraft, der alle er centrale dele af moderne digitale systemer.

Dét rejser spørgsmål om, hvem der har adgang til data, hvordan data anvendes, og hvorvidt brugeren selv har kontrol. Flere udtrykker bekymring for, at teknologien kan erstatte menneskelig kontakt, hvilket kan føre til ensomhed og tab af relationelle ressourcer.

Den teknologiske udvikling må derfor balanceres med klare etiske retningslinjer og sikkerhedsforanstaltninger.

3. Økonomiske og strukturelle barrierer

Mange teknologiers fødekæder er ressourcetunge. For de er både dyre at anskaffe, installere og vedligeholde. Det kan give anledning til økonomiske hindringer for, at teknologierne kommer ud og leve. De hindringer kan særligt blive relevante for kommuner med pressede budgetter. Derudover kan det også være en forhindring for brugere, som ikke selv har de nødvendige midler til selv at investere i løsningerne.

I dag er der store forskelle i, hvem der får adgang til teknologien, hvilket skaber geografisk og social ulighed. Samtidig er det uklart, om teknologier kategoriseres som hjælpemidler eller forbrugsgoder, hvilket har betydning for, om de kan bevilges via det offentlige.

Uden klare retningslinjer og ensartede bevillingssystemer bliver implementeringen fragmenteret og tilfældig.

4. Lovgivning og uklar ansvarsfordeling

Juridiske rammer – herunder GDPR, databeskyttelseslovgivning og en snarligt kommende AI Act – opleves af en række deltagere som uklare. Den uklarhed kan gøre, at enten brugere eller facilitatorer af de nye teknologier bliver usikre om, hvordan de skal anvende dem rigtigt. Og i sidste ende kan de uklarheder også være hæmmende for udbredelsen af de teknologiske løsninger.

Deltagerne fortæller, at de oplever det som uklart, hvem der har ansvar ved tekniske fejl eller misbrug af data. Dét skaber usikkerhed blandt både fagprofessionelle og organisationer, som skal implementere teknologien. Manglen på juridisk afklaring og tydelige ansvarsplaceringer kan føre til tilbageholdenhed og forsigtighed flere steder i fødekæden: hos både udvikleren, fordeleeren og brugeren.

Teknologiens potentiale risikerer derfor at blive underudnyttet af frygt for at træde forkert.

5. Implementering og organisatorisk kompleksitet

En stor andel af deltagerne oplever, at implementeringen af teknologiske løsninger spænder ben for sig selv. Det benspænd sker, fordi formålene for implementeringen af teknologierne opleves som uklare eller modstridende. Det er ofte kommet til udtryk, at der er en udpræget oplevelse af, at teknologien primært bliver indført som led i en effektiviseringsdagsorden – snarere end for at skabe øget livskvalitet og inklusion for de mennesker, den skal understøtte.

Når teknologien opfattes som en "spareøvelse", møder den modstand blandt både brugere og medarbejdere.

Manglende fælles standarder og tværgående samarbejde mellem sektorer gør det svært at sikre helhedsorienterede løsninger.

#2 Forslag til løsninger

Derefter skulle deltagerne identificere de løsninger, som de mener kan bryde de identificerede barrierer for udbredelsen af teknologiske løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser. Særligt **seks løsninger** går igen blandt deltagerne.

1. "Skab viden, forståelse og tryghed om teknologierne"

Deltagerne ser et behov for brede, målrettede informations- og oplysningsindsatser, der har det formål at afmystificere teknologier og gøre dem mere tilgængelige for både borgere og fagprofessionelle.

Hér anbefales det, at en national oplysningskampagne kommer i spil. For den kan vise brugere og pårørende konkrete eksempler på, hvordan teknologi kan styrke hverdagen - uden samtidig at gå på kompromis med værdighed, etik eller autonomi.

Det skal være tydeligt, hvilke teknologier der findes, hvordan de virker – og hvad de kræver af brugeren samt dem, der skal facilitere deres udbredelse. Brugen af nye teknologier handler nemlig ikke blot om information. **Vigtigst for målgruppen er, at de skal skabe tryghed og tillid.** For uden tryghed og tillid kan de ikke skabe den fornødne værdi.

2. "Differentieret og brugercentreret inddragelse"

Deltagerne understreger, at løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser først og fremmest skal **udvikles og implementeres med udgangspunkt i brugernes behov – ikke omvendt.**

Det brugercentrerede fokus kræver en differentieret inddragelse, hvor man tager højde for, at målgruppen er meget mangfoldig både ift. forskellige typer af funktionsnedsættelser og behov. Det betyder, at både i udviklingsfasen og ved implementering bør brugere med forskellige forudsætninger og erfaringer inddrages aktivt.

For den inddragelse sikrer relevans, ejerskab og bedre brugervenlighed. **Fokus skal flyttes fra teknologien selv til de behov, den skal løse.** Samtidig sikrer det også, at de løsninger, der bliver udviklet og udbredt, faktisk bliver brugt – og det giver i sidste ende værdi i hele teknologiens fødekæde.

3. "Tværfagligt samarbejde og fælles standarder"

Deltagerne understreger et behov for, at myndigheder, organisationer og virksomheder arbejder tættere sammen – både i udviklingen og i implementeringen af teknologiske løsninger til mennesker med funktionsnedsættelser.

Deltagerne skriver, at **disability-tech økosystemet** på nuværende tidspunkt er enormt fragmenteret, hvor hverken udviklere, brugere eller facilitatorer har et stærkt samarbejde. For at undgå den siloopdeling og parallelle processer bør der etableres fælles standarder og retningslinjer for, hvordan teknologien kan og bør bruges i forskellige kontekster, fx på plejehjem, i botilbud og på arbejdspladser.

De retningslinjer og standarder skal udvikles af de væsentligste aktører på tværs af de områder. I sidste ende skal de bidrage til at skabe klarhed for medarbejdere, reducerer usikkerhed og letter opkvalificering.

4. "Behov for klare rammer for finansiering og bevillinger"

Deltagerne skriver, at en bæredygtig udbredelse af de pågældende teknologier kræver, at de kan bevilges uden egenbetaling hos de enkelte kommuner eller organisationer. Her er det ligeledes centralt, at der er lige adgang til teknologierne på tværs af kommuner og regioner.

Derfor er der mange forslag, som peger på behovet for en mere central og ensartet bevillingspraksis. Den bevillingspraksis skal eventuelt drives af staten eller regionerne fremfor de enkelte kommuner.

Samtidig meddeler flere, at der bør etableres forsøgs- og "prøverum". I de rum skal brugerne kunne afprøve nye teknologier, før de implementeres bredt. Det vil mindske de finansielle risici forbundet med opkøb og leverance af nye teknologier - og støtte mere oplyste valg.

5. "Der er brug for mere kompetenceudvikling og videndeling"

En stor andel af deltagerne fortæller, at hvis teknologier for mennesker med funktionsnedsættelser skal implementeres succesfuldt, **skal både brugere, medarbejdere og ledere have adgang til relevant undervisning og rådgivning.**

Den undervisning gælder både den tekniske brug af selve teknologierne. **Men den skal også skabe en forståelse af etiske og juridiske aspekter hos alle dem, der har berøring med teknologierne.** Det gør både de enkelte brugere og rådgivere til lokale eksperter i at bruge dem. Men det skal også sikre en sparring blandt brugere og medarbejdere, der kan sikre den nødvendige tillid og tryghed i berøringen med – for nogle – nye og komplekse teknologier.

Samtidig skal der skabes stærkere incitamenter til at dele erfaringer og løsninger på tværs af kommuner, hospitaler og organisationer. Her foreslås det at **etablere en fælles database med eksisterende teknologier, cases og vejledninger kan understøtte dette og bidrage til et mere transparent økosystem.**

6. "Teknologier skal være understøttende – ikke erstattende"

Til sidst er det en gennemgående pointe, at teknologier ikke skal ses som en erstatning for menneskelig omsorg og relation. Tværtimod.

De fleste forslag sætter en tyk streg under, at teknologier først og fremmest bør tænkes som et supplement til mennesket, der frigør tid og ressourcer til det relationelle i arbejdet med målgruppen.

En vigtig pointe er derfor, at det skal være attraktivt at være medarbejder i diverse funktioner, der hjælper mennesker med funktionsnedsættelser, samtidig med at relevante teknologier understøtter det arbejde og hverdagen. Den menneskelige kontakt må ikke gå tabt i jagten på effektivitetsgevinster.